

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2008r.

Sąd Rejonowy Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, Wydział V Pracy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ludwik Skwierzyński

Ławnicy: Natasza Borodynko, Bożena Nowak

Protokolant: st. sek. sąd. Katarzyna Algusiewicz

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2008r. w Poznaniu

sprawy z powództwa

przeciwko

Izba Celna w Poznaniu

o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia warunków pracy

1. Wypowiedzenie z dnia 26 sierpnia 2008r. uznaje za bezskuteczne.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 45 zł (czterdzieści pięć złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.
3. Wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

(-) N. Borodynko

(-) L. Skwierzyński

(-) B. Nowak

Zgodność odpisu z oryginałem
poświadczam
Poznań, dnia 2008 11 25
Kierownik Sekcji

Uzasadnienie

Pozwem z dnia 03.09.2008 r., który wpłynął do Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, Wydział V Pracy w dniu 05.09.2008 r. /k. 2-3 akt/, powód ██████████ wniósł o uznanie za bezskuteczne dokonanego w dniu 26 sierpnia 2008 r. wypowiedzenia przez pozwanego – Izbę Celną w Poznaniu warunków pracy powoda, o przeprowadzenie rozprawy także pod jego nieobecność oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, iż według niego pozwany nie zawiadomił w sposób prawidłowy na piśmie reprezentującej go organizacji związkowej o planowanym fakcie wypowiedzenia, przez co naruszył art. 38 § 1 w zw. z art. 42 § 1 k. p. Powód nie zgodził się również z odebraniem mu przez pozwanego świadczeń związanych ze zwrotem kosztów dojazdu do kontrolowanej jednostki.

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 14.10.2008 r. /k. 19-22/ wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania, a także o dopuszczenie dowodu z przedstawionych przez siebie dokumentów: pisma z dnia 19.08.2008 r. nr 390000-PO-0704-6/08, protokołu ze spotkania w dniu 20.08.2008 r. Dyrektora Izby Celnej w Poznaniu z przedstawicielami zarządów organizacji związkowych działających w Izbie Celnej w Poznaniu, pisma z dnia 01.09.2008 r. Związku Zawodowego Szczególnego Nadzoru Podatkowego i Akcyzy Oddział w Poznaniu. Zdaniem pozwanego nie naruszył on zasad wypowiedzenia umów o pracę określonych w art. 38 § 1 k.p., powiadamiając o planowanych wypowiedzeniach warunków pracy pracownikom pismem z dnia 19.08.2008 r. wszystkie działające w Izbie organizacje związkowe oraz odbywając w dniu 20.08.2008 r. spotkanie z przedstawicielami związków zawodowych działających w Izbie Celnej w Poznaniu.

Według pozwanego odebranie powodowi świadczeń związanych ze zwrotem kosztów dojazdu do kontrolowanej jednostki było związane z koniecznością określenia w umowie o pracę powoda miejsca pracy jako jednostki przestrzeni, w której on tę pracę rzeczywiście

wykonuje (innej niż siedziba pozwanego), w związku z czym przyczyna wypowiedzenia była konkretna i prawdziwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód [REDAKTOWANE] aktem z dnia 29 lipca 1992 r. został mianowany na stanowisko starszego referendarza w Urzędzie Kontroli Skarbowej w Poznaniu. Aktem z dnia 3 września 2003 r. został przeniesiony do pracy w Izbie Celnej w Poznaniu, II Referacie Szczególnego Nadzoru Podatkowego w Poznaniu, gdzie świadczy pracę do dnia dzisiejszego na stanowisku starszy komisarz akcyzowy.

Dowód: - akta osobowe powoda.

W dniu 28.08.2008 r. powód otrzymał wypowiedzenie warunków umowy o pracę (datowane na 26.08.2008 r.), w części dotyczącej określenia miejsca wykonywania pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. W wypowiedzeniu pozwany wskazał nowe miejsce wykonywania pracy – zamiast Izby Celnej w Poznaniu - [REDAKTOWANE]

Pozostałe warunki umowy o pracę powoda nie uległy zmianie.

Wręczenie wypowiedzenia pozwany uzasadnił możliwością swobodnego określenia miejsca pracy, które w ocenie pozwanego powinno być określone jako miejsce sprawowania przez powoda stałego nadzoru podatkowego. Ponadto konieczność zmiany miejsca pracy powoda w ocenie pozwanego podyktowana była również wskazaniem Państwowej Inspekcji Pracy zawartym w Wystąpieniu Inspekcji z dnia 10.10.2005 r. Dokonanie wypowiedzenia zwalniałoby w konsekwencji pozwanego z obowiązku wypłacania powodowi kosztów związanych z dojazdem powoda do kontrolowanej jednostki.

Dowód: - akta osobowe powoda.

Przed wręceniem powodowi wypowiedzenia – w dniu 19.08.2008 r. pozwany skierował pismo do wszystkich działających w Izbie Celnej w Poznaniu związków zawodowych (Związek Zawodowy Celnicy PL, Związek Zawodowy Służby Celnej Województwa Wielkopolskiego, Związek Zawodowy Szczególnego Nadzoru Podatkowego i Akcyzy Oddział w Poznaniu, Związek Zawodowy Szczególnego Nadzoru Podatkowego i Akcyzy Oddział w Kaliszu), w którym poinformował związki o zamiarze wypowiedzenia

warunków pracy pracownikom wykonującym obowiązki służbowe w referatach Szczęólnego Nadzoru Podatkowego w urzędach podległych Izbie Celnej w Poznaniu. W piśmie pozwany wskazał prognozowany krąg osób, których miała dotyczyć zmiana warunków pracy, wskazując m. in., iż w II Referacie Szczęólnego Nadzoru Podatkowego w Poznaniu (jednostce organizacyjnej, w której świadczy pracę powód) objętych zmianami będzie 25 osób. Pozwany nie wskazał jednak konkretnie, których osób miałyby dotyczyć planowana zmiana.

W dniu 20.08.2008 r. natomiast pozwany odbył spotkanie z przedstawicielami związków zawodowych działających w Izbie Celnej w Poznaniu, na którym przedstawił argumenty uzasadniające jego zdaniem dokonanie wypowiedzeń oraz informując o terminie ich dokonania oraz długości okresów wypowiedzenia.

Jako jedyny swoje stanowisko odnośnie pisma z dnia 19.08.2008 r. oraz ustaleń ze spotkania w dniu 20.08.2008 r. przedstawił Związek Zawodowy Szczęólnego Nadzoru Podatkowego i Akcyzy Oddział w Poznaniu, kierując w dniu 01.09.2008 r. pismo do Dyrektora Izby Celnej w Poznaniu, w którym Zarząd Związku wyraził swój sprzeciw wobec zamiaru dokonania wypowiedzeń, kwestionując tym samym ich merytoryczne podstawy.

Dowód: - załączniki do odpowiedzi na pozew /k. 23-29/.

Na rozprawie w dniu 5 listopada 2008 r. powód oświadczył, iż jest członkiem Związku Zawodowego Szczęólnego Nadzoru Podatkowego i Akcyzy Oddział w Poznaniu. Pozwany natomiast uznał, iż faktycznie nie przeprowadził prawidłowo indywidualnej konsultacji wymaganej przez art. 38 kodeksu pracy wypowiadając powodowi warunki pracy w zakresie miejsca pracy, uznając tym samym powództwo o uznanie tego wypowiedzenia za bezskuteczne.

Dowody: - protokół z rozprawy z dnia 5 listopada 2008 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym akt osobowych powoda, którym Sąd dał wiarę w całości, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył co następuje:

Rozważania prawne należy zacząć od konstatacji, iż zgodnie z art. 110 ust. 2 o służbie cywilnej z dnia 24 sierpnia 2006 r. (Dz. U. 2006, Nr 170, poz. 1218 z późn. zm.), z dniem 1 stycznia 2008 r. dotychczasowe stosunki pracy osób zatrudnionych na podstawie mianowania na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, przekształciły się w stosunki pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. W związku z powyższym, przekształceniu w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony uległ również stosunek pracy łączący powoda z pozwanym, wobec czego pozwany był uprawniony do złożenia powodowi wypowiedzenia warunków pracy. Powód natomiast, na podstawie art. 82 ustawy o Służbie Celnej z dnia 24 lipca 1999 r. (Dz. U. 2004, Nr 156, poz. 1641 – tekst jednolity), miał zdolność procesową do skierowania pozwu o uznanie wypowiedzenia warunków tej umowy o pracę za bezskuteczne do Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, Wydział V Pracy.

W przedmiotowej sprawie Sąd w całości podzielił stanowisko powoda, zgodnie z którym pozwany wypowiadając mu warunki pracy naruszył przepisy art. 38 § 1 k.p. w zw. z art. 42 § 1 k.p. Mając powyższe na uwadze – złożenie powodowi przedmiotowego wypowiedzenia warunków umowy o pracę było wobec tego obciążone błędem formalnym, w związku z czym, zgodnie z art. 45 § 1 k.p. w zw. z art. 42 § 1 k.p. należało orzec, iż z uwagi na okoliczność naruszenia przepisów o wypowiedaniu umów o pracę - wypowiedzenie powodowi warunków umowy o pracę dokonane przez pozwanego w dniu 26.08.2008 r. (doręczone powodowi w dniu 28.08.2008 r.) jest bezskuteczne.

Art. 42 § 1 k.p. stanowi, iż przepisy o wypowiedzeniu umowy o pracę stosuje się odpowiednio do wypowiedzenia wynikających z umowy warunków pracy i płacy. Art. 38 k.p. natomiast przewiduje, iż o zamiarze wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony - pracodawca zawiadamia uprzednio na piśmie reprezentującą pracownika zakładową organizację związkową, podając przyczynę uzasadniającą rozwiązanie umowy. W niniejszej sprawie pozwany istotnie powiadomił przed złożeniem powodowi oświadczenia o wypowiedzeniu warunków jego umowy o pracę na czas nieokreślony w zakresie jego miejsca pracy reprezentującą go organizację związkową - Związek Zawodowy Szczególnego Nadzoru Podatkowego i Akcyzy Oddział w Poznaniu – kierując w dniu 19.08.2008 r. pismo do wszystkich związków zawodowych działających w Izbie Celnej w

Poznaniu. Nie można się jednak nie zgodzić się ze stanowiskiem powoda, iż przedmiotowe pismo nie zawiera szczegółowej przyczyny uzasadniającej dokonanie tego wypowiedzenia, stanowiąc jedynie o konieczności dokonania wypowiedzeń i jedynie enigmatycznie odnosząc się do Wystąpienia Państwowej Inspekcji Pracy z dnia 10.10.2005 r.

Poza powyższym, w ocenie Sądu okolicznością bezsporną jest fakt, że w niniejszym piśmie pozwany nie wskazał wyraźnie, iż zamierza wypowiedzieć warunki umowy o pracę konkretnie powodowi. Wskazał jedynie, iż w Referacie, w którym powód świadczył pracę (II Referacie Szczególnego Nadzoru Podatkowego w Poznaniu) zmiana warunków umowy o pracę dotyczyć będzie 25 osób, nieokreślonych jednak w piśmie z imienia i nazwiska.

Zdaniem Sądu, pozwany uzasadniając w odpowiedzi na pozew prawidłowy sposób dokonania przez siebie wypowiedzenia i konsultacji ze związkami - bezzasadnie powołuje się również na okoliczność odbycia spotkania ze związkami w dniu 20.08.2008 r. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 19 października 1976 r. (sygn. akt I PR 146/76, *OSP i KA 1977/10/180*) bowiem – zawiadomienie związków musi być dokonane na piśmie i w takich warunkach, aby zakładowa organizacja związkowa wypowiedziała się swobodnie obradując we własnym gronie, natomiast nie zapewnia takich warunków wspólna narada kierownika zakładu pracy bądź osób go reprezentujących z członkami związku na temat wytypowania pracowników, których należy zwolnić w ramach korygowania stanu zatrudnienia.

Powyższe argumenty uznał również ostatecznie sam pozwany, przyznając na rozprawie w dniu 5 listopada 2008 r., iż faktycznie wypowiadając powodowi pismem z dnia 26.08.2008 r. warunki pracy - nie przeprowadził indywidualnej konsultacji wymaganej przez przepis art. 38 k. p. prawidłowo, w związku z czym na tej samej rozprawie uznał jego powództwo. Zgodnie z art. 213 § 2 kodeksu postępowania cywilnego, Sąd uznaniem powództwa jest natomiast związany.

Mając powyższe na uwadze, Sąd postanowił nie przeprowadzać w niniejszej sprawie dowodów z przesłuchania stron oraz zrezygnował z rozpatrywania merytorycznej zasadności dokonania wypowiedzenia. Decydując się na powyższe Sąd miał m. in. również na uwadze wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 1998 r. (sygn. akt I PKN 466/97, *Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych*), w którym Sąd Najwyższy wyraźnie rozgraniczył badanie przez sąd pracy okoliczności w ramach oceny zasadności wypowiedzenia (art. 45 par. 1 k.p.), od badania niezachowania właściwego trybu konsultacji związkowej z art. 38 § 1 k.p. Trzeba mieć wreszcie na uwadze także stanowisko doktryny, zgodnie z którym „niezachowanie trybu określonego w art. 38 k.p. stanowi naruszenie

przepisów o wypowiedzaniu umów o pracę, co uzasadnia przywrócenie do pracy. Od zasady tej niedopuszczalne są jakiegokolwiek odstępstwa, nawet w przypadku gdyby wypowiedzenie było uzasadnione merytorycznie, a nawet zgodne z zasadami współżycia społecznego." (tak m. in. W. Muszański, *Kodeks pracy. Komentarz, Legalis, Warszawa 2008*).

Na marginesie trzeba jednak zauważyć, iż jak najbardziej zasadne jest stanowisko powoda, zgodnie z którym niezależnie od faktu, czy miejsce pracy powoda byłoby określone jako siedziba Izby Celnej czy jako miejsce sprawowania przez powoda stałego nadzoru podatkowego – zgodnie z art. 65 ust. 1 przywoływanej już wcześniej ustawy o służbie cywilnej, powodowi i tak przysługiwałyby należności na zasadach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej, wydanych na podstawie kodeksu pracy – jako członkowi korpusu służby cywilnej delegowanemu służbowo do zajęć poza siedzibą urzędu. Poza powyższym, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartym w wyroku z dnia 6 marca 2007 r. (sygn. akt II PK 212/2006) – obszarowe lub terytorialne określenie albo zmiana miejsca wykonywania obowiązków pracowniczych wcale nie musi prowadzić do pogorszenia warunków zatrudnienia pracownika. Biorąc więc pod uwagę, iż w świetle powyżej przytoczonych wyjaśnień zmiana miejsca pracy powoda wcale nie musiała pociągnąć za sobą zaprzestania wypłacania mu przez pozwanego określonych prawem należności związanych z dojazdami w celu wykonywania zajęć poza siedzibą pozwanego – przyczyna dokonanego przez pozwanego wypowiedzenia warunków pracy powoda, również musi być uznana za mało wiarygodną.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności - Sąd orzekł jak w pkt 1. wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc.

Koszty zastępstwa procesowego ustalono na podstawie § 11 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 02.163.1349 ze zm.), a które wyrażały się w stosunku do powoda kwotą 45 zł.

Powód Jacek Sroczyński wygrał proces w 100 %, zatem nie powinien ponosić kosztów zastępstwa procesowego, natomiast pozwany powinien ponieść 100 % tych kosztów.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności - Sąd orzekł jak w pkt 2. wyroku.

Sąd nadał wreszcie niniejszemu wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, mając na uwadze dobro i interesy powoda, który cały czas pozostaje pracownikiem pozwanego, a także przepisy art. 477² § 2 i 3 kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z którymi uznając wypowiedzenie umowy o pracę za bezskuteczne, sąd może nadać wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności - w przypadku wydania wyroku korzystnego dla pracownika.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności - Sąd orzekł jak w pkt 3. wyroku.

Ludwik Skwierzyński
(-) SSR Ludwik Skwierzyński

Zgodność odpisu z oryginałem
poświadczam

Poznań, dnia 2009-11-25

Kierownik Sekretariatu

